

Fortunatus.ttf

Fortunatus

AÁBCČDĎEÉFGHÍÍKLÍLMNŇOÓÖPQRŔŔSŠTŤUÚÜVVWXYÝŽ

aáäbcčddééfgħííklílmnňoóöpqrŕŕsštňúüvwxyýž

0123456789

-.-?!.--

V Cézarei žil iský muž menom Kornélius, slohník kohorly, zvanej llalská. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával velá almužien lúdu a uslaviene sa modlil k Bohu. Raz okolo trelej hodiny popoludní videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslovuje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hládel a preláknutý povedal: „Čo je, Pane?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužny vyslípili pred Božiu lvár a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do loppe a zavolaj si Čimona s prímením Peter; býva u islého Čimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď bol Peter, čo s ním hovoril, odišiel, zavolal si dvoch sluhov a nábožného vojaka z lých, čo mu boli podriadení, všelko im porozprával a poslal ich do loppe. Na druhý deň, keď boli na cesle a bližili sa k mestu, Peter vyšiel okolo poludnia na strechu modlil'sa. Keď vyhladol, chcel jesť. Kým mu pripravovali, padol do vyrženia. Videl olvorené nebo a zostupoval'akúsi nádobu, ako veľké preslieraďlo, spúštané za šlyri rohy na zem. Boli v nej všelky druhy štvornožcov, zemeplazov a nebeské vláclivo. I zaznel mu hlas: „Peter, vslaň, zabijaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nijakým činom, Pane, ved' som nikdy nejedol nič poškvrenené a nečisľ.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh očisľ, by nenaďzaj vaj poškvrenený.“ Tolo sa opakovalo tri razy a hned bola nádoba vzala do neba. Kým bol Peter v rozpakoch, čo lo bol za úkaz, ktorý videl, zaslaši pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopytovali sa na Čimonov dom. Zavolali a pýiali sa, či tam býva Čimon s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Hľadajú tā braja muži. Vslaň leda, zíť dolu a bez váhania chod' s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zišiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadále. Kvôli čomu ste prišli?“ Oni povedali: „Slohník Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, doskal pokyn od svälého anjela aby si lá pozval do domu a vypočul tvoje slová.“ Zavolal ich leda dnu a pohosil. Na druhý deň vslal a šiel s nimi a niekto bratia z loppe ho sprevádzali. V ďalší deň prišiel do Cézarey. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vyšiel v ústredy, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdvihol a povedal mu: „Vslaň, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vošiel dnu a našiel tam mnoho zhromaždených. I povedal im: „Vy viele, že Žid sa nezmie spolčiť ani strelnúť s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškvreným alebo nečisľým človekom. Prelo som prišiel bez váhania, keď ste ma pozvali. A pýlam sa, kvôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú to šlyri dni práve v hľade hodinu, čo som sa o trelej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zaslaš muž v bielom odevi a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na tvoje almužny. Pošli leda do loppe a zavolaj si Čimona s prímením Peter; býva v dome garbiara Čimona pri mori.“ Hned' som leda poslal po leba a ly si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my všetci tu pred Božou lvárou, aby sme vypočuli všelko, čo li Pán prikázal.“ Vtedy Peter olvoril úslo a povedal: „Naozaj poznávam, že Boh nenadŕža nikomu, ale v každom národe mu je milý len, kto sa ho bojí a koná spravodlivu. Synom Izraela zosnal slovo a zvesloval pokoj skrže ležiša Krisla: on je Pánom všetkých: Vy viele, čo sa počnúc od Galilej po krsle, ktorý hľásal lán, dialo po celej lúde: ako Boh pomazal ležiša z Nazarela Duchom Svälym a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všetkých posadnutých diablotom, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami všetkého, čo urobil v judejskej krajine i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho treliho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil - nie všetkému lúdu, ale svedkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvásaní jedli a pili. A prikázal nám, aby sme lúdu hľásali a dosvedčovali, že to jeho Boh uslanovil za sudeu živých i mŕtvych. Iemu vydávajú všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpusťenie hriechov každý, kto v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zosnípil Duch Sväly na všetkých, čo počívali slovo. A veriaci z obriezky, čo prišli s Peterom, žasli, že sa dar Ducha Svälého vylial aj na pohanov, lebo ich počuli hovoril'jazykmi a velebil'Boha. Vtedy Peter povedal: „Môže ešte niekto zabrániť aby boli vodou pokrsleni lí, čo doslali Ducha Svälého tak ako my?“ A rozkázal ich pokrslíť v mene ležiša Krisla. Polom ho prosili, aby u nich niekolko dní zosnal.